

Het kennen van de persoonlijke geschiedenis. Noodzaak of Contingentie?

Persoonlijkheid is een resultante van ervaringen in een persoonlijke geschiedenis. Kennen wij die ervaringen eigenlijk wel?

Het negeren van de eigen geschiedenis ontnemt de persoonlijkheid haar kenbare verankering in de tijd, en daarmee haar traceerbare ontstaansgrond.

Struikelen over de eigen persoonlijkheid. Hoe gaat dat in zijn werk?

Eenvoudig gezegd, doordat grenzen niet worden onderkend.

De grens geeft een beperking aan: tot hiertoe en niet verder.

Wordt de beperking niet onderkend, dan is struikelen het voorspelbare gevolg.

In een tijd als de onze is het populair om over grens-overschrijding te spreken.

Grensoverschrijdend gedrag is liefst de maat. Het is vooruitstrevend. Zowel individueel als mondiaal. Grensverleggend is de eufemistische variant in het spraakgebruik, en suggereert een risicoloze, administratieve handeling.

Als grensoverschrijding maatgevend is, wordt de handeling zelf tot haar eigen waarde: wie niet meedoet, verliest.

Maar wie wel meedoet kan dus ook verliezen, want struikelen.

Grensoverschrijding zonder kleerscheuren wordt mogelijk, als je de gevolgen ervan realistisch kunt inschatten. En hier wringt de schoen. Kunnen we dat?

Als je met een auto een haakse bocht ingaat, moet je de snelheid waarmee je die bocht wilt nemen, toestand van de banden, het wegoppervlak en jezelf kennen.

Met 100 km/uur, afgesleten banden, beijzeld wegdek en een gedreven haast, wordt het ronden van de bocht onmogelijk: je gaat rechtdoor. Met een goede conditie van de auto, aangepaste snelheid, maar wel met een slok op, is de kans op succes ook minder. Struikelen dus over de eigen persoonlijkheid.

Succesvol grensoverschrijdend gedrag steunt op kennis-van-zaken en op zelfkennis. Zelfkennis heeft te maken met onze persoonlijkheid.

Kennis-van-zaken heeft te maken met een interessegebied, en met omstandigheden.

Beide kennisgebieden zijn een resultante van onze geschiedenis.

Zelfkennis is kennis, vergaard tijdens onze opvoeding en in ons leven totnutoe.

Kennis-van-zaken hebben wij opgedaan in studies en leer-trajecten.

Onze persoonlijkheid krijgt haar beginnende vorm tijdens onze opvoeding, en het is essentieel deze te kennen. Het is het realistische vertrekpunt van elke toenemende zelfkennis. En dit is niet anders dan elke voortgezette opleiding en specialisatie, die steunt op het huidige kennisniveau.

Om een briljant te krijgen is er één noodzakelijke voorwaarde: de diamant moet voorhanden zijn; eerst daarna komt de diamantslijper.

Voor de bloei van onze persoonlijkheid is er één noodzakelijke voorwaarde: de persoonlijkheid moet voorhanden zijn: wij moeten haar kennen!

Eerst daarna, kunnen er stimulansen worden gegeven die haar tot bloei brengen.

Copyright © 2012 Kristen Ewout van de Velde